

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Wroclaw University of Economics and Business (Польща)
Bialystok University of Technology (Польща)
Ghent University (Бельгія)
«1 DECEMBRIE 1918» University of Alba Iulia (Румунія)
UNIVERSITY ISMA (Латвійська республіка)
VARNA FREE UNIVERSITY «CHERNORIZETS HRABAR» (Болгарія)
Академія праці, соціальних відносин та туризму
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
Національний технічний університет «Дніпропетровська політехніка»
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова

**Матеріали XII Міжнародної
науково-практичної Інтернет-конференції
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ**

24 квітня 2025 року

Полтава – 2025

ни. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19?new=1&find=1&text=%D0%B2%D1%96%D0%B4%D0%B1%D1%83%D0%B4#w1_1 (дата звернення: 31.03.2025).

2. Пирога І.С., Пирога М.І. Роль місцевого самоврядування у відбудові в умовах воєнного стану. Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. 2023. Серія ПРАВО. Випуск 77: частина 1, С. 117-123. URL: <http://visnyk-pravo.uzhnu.edu.ua/article/view/283029/277209> (дата звернення: 31.03.2025).

3. Слободянюк Ю. Роль місцевого самоврядування у процесі відбудови України в умовах воєнного стану: проблемні аспекти та перспективи публічного управління. Теоретичні та прикладні питання державотворення. 2024. № 31, С. 228-235. URL: <http://taais.oridu.odessa.ua/article/view/314173> (дата звернення: 31.03.2025).

Мирошниченко Аліна Іванівна

*к.держ.упр, доцент кафедри публічного управління,
адміністрування та права*

*Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ

В умовах постійної загрози для безпеки населення, порушення територіальної цілісності держави та значного переміщення громадян як усередині країни, так і за її межі, особливої актуальності набуває забезпечення безперервного доступу громадян до адміністративних послуг. У період воєнного стану надання адміністративних послуг виконує не лише базову соціальну функцію, а й стає критично важливим елементом збереження державного управління, легітимності органів влади та захисту прав громадян. Дослідження цього питання має практичну значущість для формування ефективної державної політики, здатної забезпечити стабільність і стійкість, особливо в умовах воєнного стану.

Інфраструктурні, організаційні та правові виклики, з якими стикнулася система надання адміністративних послуг, були безпрецедентними. Частина ЦНАПів була фізично зруйнована внаслідок бойових дій або опинилася на тимчасово окупованих територіях. Це спричинило миттєву втрату доступу до послуг для сотень тисяч громадян. Значне переміщення населення призвело до дисбалансу в роботі ЦНАПів у приймаючих громадах, які не мали достатніх ресурсів для обслуговування переміщених осіб. Брак персоналу, проблеми з логістикою, зниження пропускнуєї спроможності установ, переривання енергопоста-

чання й нестабільність зв'язку – все це створювало серйозні перешкоди для забезпечення безперервності публічного сервісу.

Особливе занепокоєння викликали складнощі з документуванням осіб, реєстрацією народження, смерті, шлюбу, місця проживання, оформленням соціального статусу внутрішньо переміщених осіб, а також видачею або відновленням ідентифікаційних документів. Такі базові процедури, які в мирний час здійснювались з чітко регламентованими строками та умовами, в умовах війни часто ставали недоступними або надмірно ускладненими. Це негативно впливало на реалізацію інших прав – на отримання соціальної допомоги, медичного обслуговування, доступ до освіти чи працевлаштування.

Одним з ключових напрямів подолання зазначених проблем стала цифровізація. Впровадження електронних сервісів на базі платформи «Дія» дало змогу забезпечити дистанційний доступ до низки важливих послуг, навіть коли фізична присутність у ЦНАПі була неможливою. Через додаток громадяни отримували цифрові версії своїх документів, могли подати заявки на допомогу як внутрішньо переміщені особи, зареєструватися для участі в державних програмах або подати звернення. Унікальність вітчизняний досвіду полягає в тому, що цифрові рішення, які раніше позиціонувались як доповнення до традиційних форм, у період воєнного стану стали основними каналами комунікації між громадянином і державою.

Окрім технічних новацій, важливим елементом адаптації стали нормативні зміни, Верховна Рада України та Кабінет Міністрів оперативно реагували на виклики, запроваджуючи тимчасові спрощення процедур, зменшуючи кількість обов'язкових документів, продовжуючи строки дії деяких довідок і дозволів, дозволяючи використовувати цифрові документи на рівні з паперовими [1]. Такі заходи не лише забезпечували гнучкість, а й зміцнювали довіру до держави, яка демонструвала здатність до швидкого реагування.

Паралельно відбувалося розширення функціональних повноважень органів місцевого самоврядування, що набували особливої ваги в умовах децентралізації та загроз централізованій координації. На місцевому рівні було створено мобільні групи для надання послуг у громадах, організовано пункти виїзного обслуговування, що особливо важливо в сільській місцевості або для осіб з обмеженими можливостями пересування [2]. Ці ініціативи стали прикладом гнучкого управлінського реагування, що формує нові стандарти для публічного сервісу навіть після завершення воєнного стану.

Отже, надання адміністративних послуг під час воєнного стану перетворилося на складову безпекової й гуманітарної політики. Війна стала катализатором багатьох інституційних змін, які, попри складність, відкрили нові горизонти для розвитку сучасного сервісу. Досвід цифровізації, нормативної гнучкості та залучення місцевих ресурсів до надання адміністративних послуг має бути не просто збереженим, а й поширеним як частина нової моделі публічного управління. У післяво-

енний період цей досвід може стати основою для створення стійкої, інклюзивної та технологічно оснащеної адміністративної системи, орієнтованої на громадянина, здатної ефективно функціонувати як у мирний час, так і в умовах надзвичайних викликів.

Література:

1. Дудник І. Законодавче регулювання адміністративних послуг в умовах воєнного стану. Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. 2024. № 3. С 26-36

2. Кожушко О. Щодо питання адміністративно-правового регулювання надання адміністративних послуг органами місцевого самоврядування. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2023. (1), С. 125–29. URL: http://apnl.dnu.in.ua/1_2023/1_2023.pdf#page=125

Мокляк Максим Віталійович

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 081 «Право», Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка

ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

В умовах децентралізаційних змін та скорочення фінансових надходжень до бюджетів територіальних громад, особливо на тлі припинення перерахувань ПДФО з військових доходів, перед місцевою владою постає нагальне завдання – пошук альтернативних джерел фінансування. Це необхідно як для забезпечення сталого розвитку громад, так і для відновлення інфраструктури, що постраждала внаслідок воєнних дій. Залучення додаткових ресурсів є критичним і в контексті покриття витрат на спорудження укриттів та підтримку внутрішньо переміщених осіб.

Економічне зростання країни базується на розвитку її місцевих економік. Громади відповідають за стратегічне планування, управління бюджетом, підтримку підприємництва та інвестиційну діяльність [1, с. 11].

Організація залучення міжнародних інвестицій включає стимулювання, координацію та моніторинг рішень. Основні регуляторні функції у цій сфері належать державі. У Плані відновлення України на 2024—2027 роки визначено структуру управління інвестиціями та відновленням. Для ефективною координації необхідне чітке розмежування повноважень між органами влади, визначення процедур, принципів і фінансових рамок, а також створення єдиного проектного портфеля [2].

Процеси реконструкції, модернізації та відновлення координуються Україною разом з міжнародними партнерами. Територіальні громади розробляють планувальні документи, налагоджують зв'язки з міжнародними донорами та реалізують проекти з урахуванням думки